

духъ до вода-та, риба-та ште умрѣ, ако и да е много вода-та. Ви може да сте съгледали, кога ври вода, че на повръхнина-та ѝ излизатъ и се пукатъ мъхурчета: това е въздухъ, който го гони горештина-та у вода-та. Ако пустнемъ риба у вода, която е врѣла много врѣме, ако и да е истинжла, риба-та ште умрѣ, защото въ такъва варена вода нѣма въздухъ. Къртица-та, която живѣе въ земя-та, и чѣрвейче-то, кое-то се заравя въ прѣсть-та, все си дишатъ. Дѣто и да сѫ ходили людѣ, и по високи планини, и въ дълбоки пещери, все сѫ намирали въздухъ. Отъ това познаваме, че въздухъ-тъ се намира около земя-та, като едно море, и на дѣно-то на това въздушно море ми ходимъ, както плуватъ риби-тѣ у вода-та; въздухъ-тъ пробива дори и у вода-та и до нѣйдѣ въ земя-та. Да възблагодаримъ прочее Създатель-тѣ, който спорно е обиколилъ земя-та съ тая бесцѣнна стихия, безъ която бихме под-скоро погинжли, отъ колкото безъ хлѣбъ и безъ вода.

Пожтованіе на вода-та.

Любопитно нѣшто е да знаемъ, отъ кждѣ се зима вода-та въ извори-тѣ, въ езера-та и въ рѣки-тѣ, отъ които беспрѣстайно тече и никакъ не може да истече, и най-послѣ, отъ кждѣ се зима вода-та въ голѣми-тѣ морета и въ океани-тѣ. Вода-та пада отъ облаци-тѣ на земя-та на дъждъ или на роса, попива въ земя-та, отдѣто изново излиза на извори, та тече на рѣчици; рѣчици-тѣ текутъ въ рѣки, а рѣки-тѣ се стичатъ въ голѣми рѣки, а голѣми-тѣ рѣки се изливатъ въ морета-та. Нѣ отъ кждѣ се зима вода въ облаци-тѣ; тя се издига тамъ, безъ да се види на водна пара отъ влажна-та земя, отъ мокри-тѣ ливади,